

קלב: רבי אליעזר דמילה פרק תשעה עשר שבת

מפורת הש"ם

תורה אור השלם

- 1 וּבוֹיָה דְשַׁמְנִי מִזְבֵּחַ בָּשָׂר עֲרָלָתוֹ: וַיֹּאמֶר יְהוָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 - 2 הַשְׁעָרָה בְּגַעַן הַקְרָעָת לְשָׁמֶר אֶת־עֲדֹתֵךְ וְעַל־עֲשֹׂות כָּל־אֲשֶׁר־יְהוָה אָמַר לְךָ בְּבָרְכָתָה שָׁמְרוּ לִשְׁוֹן:
 - 3 אַתָּה בְּשַׂר וְעַרְלָה זָכָר אֲשֶׁר לֹא־יָגֹל אֶת־עֲדֹתֵךְ וְעַל־עֲשֹׂות כָּל־אֲשֶׁר־יְהוָה עָמַדְתָּ אֶת־בְּרִיתֵי הָפָא בְּאֶתְנָחָתְךָ יְהוָה:

חות הב"ח

- (ה) ר"ש י"ד לילמו צפת וכו' דטבול יוס: (ג) ד"ה ק"ג הל' וכו' דקצ默 דרכי כ"ל ומיתכם נל' גמakk: (א) תומ' ד"ס סכל וכו' הל' מזוז דגברא:

1

מוסף רשי
בבבון גוטן גוטמן

卷之三

רביינו חננאל

באל

**ערעת בין
בזמןה. פין**

הזהר תריה ליה רוחה ורוחה בירח בירח
בונמה בירח קשין של בונמה.
כיניע ביצירעה השמר נגנע
הנורו, הנורו, והנורו והנורו אל
מקום אנטאר השמר השם לא
אינו אלא בילוי, כלומר השם
אהורה הוא שאל לעשו,
וירון וכותבת השמר הנה ההור
שאל להזיך השם שארה ונן
מקום שארה, והזרה במליה
אם יש שארה בענין ענין או
לתוכה ענינה הלהר הענינה ענינה,
בין ירים השמיים שארה ונן
הלהר כרכוב ביזום השמיים
מיהל שארה גוללה, בין ארע
לו אומת גונן הויל כל בשמיין,
ונורמה לו לאיל כל בשמיין.

ועודודה. ממליה טיל שודומה צתם גממיתיין ומופסין וקורלנטוּת קובל זומננס קאנז: מילא דוחה אופא. לא נארעת לדתנייל קולקן ימול זכל עילמו פליינו גמוקס צאלט יקון: ומא לו או יונו דקעלמא. דמאנמע לו היין כן כמו שעמראנו היל אוף מייל נמי בכלל מלניליא מלוי קיטיל ליא דקלן צדר ביא: פדי אלמר פאנ. ננטשיס ממלי דערעט חמווילס מסצט דטימיל קייז: דילמלוּ צנס חומוס כו'. דטלַי דערעט דוחה עצולדס ממלי דמסוס חומוילס דערעט סייל דילמלוּ סה דלַי חומלען לייס יקון מזוס דגנרטוּ דלַי חוי סון כלקמן דלי, נמי קיין מומוכר טפילס וענילץ קיטס וסייסוּן גען עטוד (ט) ונטיגוּ יוס דטויוּס כמלווען טילך קומלניליא מות יונט להיפיל בAMILס וועל כלקן שמיני ימול מלחה היל סהיל יייס: צאן פלא זומנה. כונגן קטען קולא וסוממיינו לו עד צבירלה: צפָא. לייכוּל סוח ולדרכס: ס"ג י"ג מהי טעטלַי האַט עטַא ווְקיי לו געטַא. מ"ט מיילס דוחה נארעת לדטני עטַא דימול ווְמיי געטַא דסכטַר (ט) נֶל דסכי קיין ל"ל נפְּקִים לעזומות (ט: ג: נ:): לדטני עטַא ודמי געטַא: פְּקִים עטַא וגַעֲטַא פְּאַו. סטטַר געטַא מעטה סוח ווְעַזְוָת כָּל חַסְר יוֹלוּ (געטַס) ציינו עטַא: פְּנִים גַּדְוָן צר בת מילה דוחה אותה בורה אינו דין שתהא או אינו דקאמיר הדר חמורה דילמא שבת נישין ואזהרות הרבה דחמיירא ציעית דיא החוץ משבת תטלמוד בשבת: תננו רבנן דרעת בין בומנה בין אינה דוחה אלא ילי, דתנו רבנן ימול שיש שם בהרת יקוץ בגין הצרעה בשאר או אינו אלא אפיו מול בשער ערלהו בזמן נשר וע"פ שיש שם תנא מעיקרא מאי קשיש לא הבי כי קאמיר

ועובודה דוחה את השבת מילת דוחה אותה שבת שנדרחות מפני העבורה איןו דין שתהא מילת דוחה אותה ומאי או איןו דין רק אמר הדר אמר וממאי צערעט חמורה דילמא שבת חמורה שכן יש בה עונשין ואחרות הרבה (^טאי נמי) וממאי משום דחמירא צערעט היא דילמא משום גברא הוא שלא חוי ומה אני מקיים שמנני ימול חוץ מישת תלמוד לומר ביום אפיו בשבת: תנוי רבנן אמיליה דוחה את הצערעט בגין בוננה בגין בוננה בלבד מנהני ملي דתנו רבנן ^יימול בשער ערליך ^וואעפ' שיש שם בהרת יקוץ ומה אני מקיים ^זהשמר בגין הצערעט בשאר מקומות חוץ ממיליה או איןו אלא אפיו מיליה ומה אני מקיים ימול בשער ערליך בגין ימול בשער ערליך ^וואעפ' שיש בהרת ומה שאין בה בהרת ת"ל בשער ^זואעפ' שיש שם בהרת אמר רבא האי הנא מעיקרא מאי ניחא לה ולבסוף מאי קשיא לה היכי קאמר ימול בשער ערליך ^וואעפ' שיש בהרת ומה אני מקיים השמר בגין הצערעט בשאר מקומות חוץ ממיליה אבל מיליה דוחה את הצערעט מ"ט דאתיא מ"ז ומה שבת חמורה מיליה דוחה אותה צערעט לא כ"ש ומאי או אינו דקאמר הדר קאמר ממאי דשבת חמירא דילמא צערעט חמירא שכן דוחה את העבורה ועבורה דוחה את השבת ת"ל בשער ואעפ' שיש שם בהרת לשניא אהרニア מיליה דוחה את תעשה מ"ט דאתוי עשה ודוחי לא תעשה והוא מיליה איברי אהרי עשה ולא קאמר אמר דאמרין דאתוי עשה ודוחי את לא העשה הוא ומה אני מקיים ימול בשער ערליך בגין שאין בה בהרת ת"ל בשער ואעפ' שיש שם בהרת תינח גודל דכתיב בהז ^טבשר קטן נמי כתיב ביה בשער בגיןן מנין אמר אבוי אהרי מבניין מגודל לא אהתי שכן ענוש ברת מקטן לא אהתי שכן מיליה בגין הצד השו שבתן שכן נימולין ודוחין את הצערעט אף כל שנימולין דוחין את הצערעט רבא אמר מיליה בגין דוחה לא צירא קרא מ"ז אהרי ומה שבת דחמירא דוחה צערעט לא כל שכן אמר ליה רב ספרא לרבע מאדי דשבת חמירא דילמא צערעט חמירא שכן דוחה את העבורה ועבורה דוחה את השבת החטם לאו משום דחמירא צערעט אלא משום דגברא הוא שלא חוי אמראי ויקוץ בהרתו ויעבור מחוסר טבילה הוא תינח גגעים טמאים גגעים טהוריים Mai אמראי למימר אלא א"ר אש"י ריבא אמרין דאתוי עשה ודוחי ל"ת בגין מיליה בצערעט א"ג ציצית וכלאים בעידנא דמתהעקר לאו לא מוקי עשה הכא בעידנא דמתהעקר לאו לא מוקי

כְּבָנָה מִמְּחֹא גַּלְמָה דֶּלֶעֶת דָּוָמָה לְמַת שְׁעַדְוָה יִמְלָה לְסִינוֹ לְלֵב וּמַן
סְסִינָה עַלְיוֹן וְצִקְוָן יִלְגַּל סִיקְוָן צְלָהָמוֹ כְּלֵי לְעַשְׂתָּם עַדְוָה וְעוֹד קְסָה
יִלְמָה לְיִמְהָ מְכֻליָּה זְדוֹמָה לְמַת שְׁעַדְוָה וְלְסִינוֹ דָוָמָה צְמָת קְרֵב
מְהֻמָּה מִילָּה וְכִי מִימָּה מִילָּה עַלְפָמָה זְדוֹמָה נְלָעָת קְדָמָה לְמַת

ח א מ"י פ"ה מס' מילא
ס' ס' ו' ו' מס' מומחה
לעומת קלטת ס' קמג מסין סה
טומ"ע י"ד ס' לדן קענץ' ה:
ט' ב' מ"י פ"ה מס' מומחה מילא
ס' ס' קמג ס' טומ"ע ס' ס' ס' ס'

יב נסائم גאון

אמירוד דמרמןין אמר עשה
ודוד קדרון אמר עשה, אל ענש
גוריין, אל תחנעם, אל ענש
דוח. לא העשה גוריין הוא
לא עשה גוריין, כי דוד שאן
עווה כהה, כמו (בדבון רון) לא
חומרם שור ביריש טש[בכ'], לא
תחרות ברית לישב הארץ (שם)
טש[בכ'], לא גיא צמוכם,
אם גם אגדות לא שמי
שייער עלייהם עובר על לא
העשה, מכיוון אמרו בבלמוד
בגען הדרות רשות רשות, רון,
תחרות ברית לישב הארץ (שם)
טש[בכ'], לא גיא צמוכם
העשה המכובס בראוי נקם צחים
תחרות. וזה לא עשה מזמות
מציאות לא השה מה שאן
בו כתת ולא מותת ביד רון
ולא ענוקה עליו רשא, אותו
דבר הוא גוריין לא גוריין.
יעיר שטאראט עם בזות
העשה המכובס בראוי נקם צחים
תחרות. וזה לא עשה מזמות
מגן דוד דרבנן להשאלה לאו.
ישיך לך ה צביה מזכרת ברכות
בפרק א', וכן אמרו איכיר
חצר מנות צביה, אבל מה
השה מאנער בחוטי פשונן
עם הטלית של צמד שוויא
צביה איננו כבוס נאדור אחים
אלמן מטור או. ואנו אמרו איכיר
שברב רון והוא שמאן
עלין, והוא ימי ור' רותש כלאים
עמה כהה שבחורה כך היא
ברבור רבנית אעריך חוויב
מציצה עשו, רותק אען עשה
וירדה האהורה לאו שוויא
המוראה ממן, ומזרך הדועז
ההברור עשה עשה עשה
שהודח עשה עשה, כי האהורה
של לאו על הנטני אמאו.
יעיר שטאראט לאו קשה
מציעו עשו, רותק אען עשה
וירדה האהורה לאו שוויא
המוראה ממן, ומזרך הדועז
ההברור עשה עשה עשה
אללעפנעם שעולה על דעתן
יש כבנין וזה קוזה
ברבר רבנית האהורה
מה שהקרכנו שהאהורה של
לאו קאנמאן קידוח ווי
האהורה לאו קאנמאן קידוח
בנה. וכן אמר רון "ספ' פ'
(חצץ) תלמיד מלמד מותת מותת
השה שבי כבשים ביני
שינון רידרכו אוד מאטרו,
ערת אערת אעריך ברובמה בכ' בא
עליה נינין רותק אוד
נאדורו, והוא פודה קרכן מאצ'ז
בלטמוד רון מקוטט מותת מוצז
עה לאו תעשה אם אתה
רביל קליקי עם עתדים מובן,
ואם לאו לא אען עשה רותק לאו
עשה. וסבר (ובבנ' (בדבון
הוא ספק גודל הרוי גלני
מי לאו תעשה קרכן מאצ'ז
מהו העיר, וכו' כי דוד פמי
עה. לאו לאו תעשה לאו גוריין
ברבר דוח והוא כהו לא עשה
קרכן בערך דוח טש[בכ']
מאנו גוינו עשה והדרי אל תעשה
עה הויה תא אל תעשה עינה, וכו'
לאו תעשה לאו גוריין מאן
בלטמוד אוד עשה והדרי לא עשה
קרכן בערך דוח טש[בכ']
עש. כי הנה ענער בערויו אש